

Groeten uit Medellin

Lieve Arda en Mariëlle,

Toen ik hier vanmorgen uit het vliegtuig stapte, onweerde het. Tenminste, dat dacht ik. Maar nu het inmiddels acht uur in de avond is, klinkt de donder nog steeds. Zonder bliksem, zonder neerslag, zelfs zonder dat er een wolkje aan de lucht is. Letterlijk dan. Want in feite barst het hier van de wolkjes aan de lucht. Het drugskartel van Medellin houdt weer eens grote schoonmaak. De hele dag al. En wat ik, simpele van geest, voor onweer hield, blijken mitrailleursalvo's te zijn. Het grote afrekenen is weer eens bezig.

En op zo'n dag zie je niemand op straat. Op dagen als deze keren levensverzekeringen niet uit. Alles en iedereen moet er aan geloven. Maar vanmiddag, om precies twaalf uur, was het plotsklaps stil. Die stilte drukte voelbaar op mij en op mijn lotgenoten in de lobby van het lemen hotel, juist achter het stadhuis. In feite was de stilte dreigender dan het geweld de hele dag geweest was. Stelt u zich een stad voor, voor de helft bewoond door Colombiaanse drugsmafiosi en moordenaars. Het is middag, tweeënveertig graden en doodstil. Beangstigend.

Dan hoor ik een bewonderend gefluister van bij het raam en schoorvoetend wagen de dappersten zich naar het glas. Om te zien wat zich daar op die verlaten straat afspeelt.

Ook ik kijk naar buiten. En door het opwaaiende stof heen zie ik een man als een schim.

Hij loopt op straat!

En daarom wordt er even niet geschoten. Niet om hem te sparen, maar uit opperste verbijstering. Niemand waagt zich hier tijdens de dagen van afrekening naar buiten. En deze figuur - ik kan door het stof niet zien of het een man of een vrouw is - loopt hier doodgemoedereerd te kuieren. En hij komt in de richting van ons hotel. Nog slechts een paar meter scheiden hem van de deur. Het is een man. Zijn hoed en lange jas zijn grauw van het stof. Wie is deze vermete?

Deur piept. En slaat weer achter hem dicht. Waarop buiten het geweld weer opgelucht hervat wordt.

'Goeiemiddag samen,' stelt de man in onmiskenbaar Molenschots. En bestelt een grote pils.

'Cees B.!' hoor ik mijzelf verrast uitroepen. 'Wat brengt jou hier?'

Hij draait zich langzaam om.

'Meneer Schoonebeek,' stelt hij vast.

'Op vakantie in Medellin?' vraag ik. En ik hoor meteen hoe absurd die vraag klinkt. Niemand gaat voor zijn lol naar de drugshoofdstad van de wereld. Dus wat doe ik hier eigenlijk?'

'Neuh, ik ben op studiereis,' antwoordt Cees zonder blikken of blozen.

'Studiereis, Cees?'

'Ja. Veel gelezen over die boeren hier. En dat ze gewoon vechten om alles wat er verbouwd wordt. Dus dat leek mij ook wel wat. Want wat goed is voor de boeren, is goed voor Gilze-Rijen.'

En nog nooit heb ik me zo dicht bij huis gevoeld. Zelfs thuis niet. Goed, meisjes, ik ga weer stoppen. Overigens is jullie laatste cheque hier niet aangekomen. Of gewoon gestolen. Dus als jullie het nog eens willen proberen: mijn volgende halte is Nieuw-Zeeland.

Heel veel groetjes en kusjes van jullie eigen

Alexander S.